

Συζήτηση με το ζωγράφο Θόδωρο Καράογλου

ΚΕΡΚΥΡΑ- Ο Θόδωρος Καράογλου κατάγεται από τη Θεσσαλονίκη, και αυτή την περίοδο παρουσιάζει τα έργα του στην Κέρκυρα, στο χώρο Περιοδικών Εκθέσεων της Κερκυραϊκής Πινακοθήκης. Στο πλαίσιο της γνωριμίας του με το κερκυραϊκό κοινό, μιλά για την τέχνη του στην ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ.

Η έκθεση συνεχίζεται έως τις 5 Ιουνίου, με ώρες επίσκεψης 09.00-14.00 και 18.00-21.00, από Δευτέρα έως Παρασκευή.

- Τα αντικείμενα στους πίνακές σας φαίνεται πως έχουν τοποθετηθεί με τάξη, πως το καθένα έχει το ρόλο του μέσα στο έργο. Γνωρίζοντας ότι έχετε αποφοιτήσει από το τμήμα Φυσικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, αναρωτιέμαι, θεωρείτε ότι οι σπουδές επηρέασαν με κάποιον τρόπο και τη ζωγραφική σας;

- Πιστεύω πως η επιστήμη με βοήθησε ώστε να κατανοώ καλύτερα τις σχέσεις μεταξύ των αντικειμένων στο χώρο, να τα τοποθετώ έτσι ώστε στο συνολικό αποτέλεσμα να υπάρχει τάξη και ισορροπία. Στη σύνθεση του τελάρου μου τίποτα δεν είναι τυχαίο. Χρησιμοποιώ τη χρυσή τομή για να συνθέσω έναν πίνακα. Έτσι βάζω στο σημείο της χρυσής τομής του τελάρου το κύριο αντικείμενο (πρωταγωνιστής). Αυτό, επειδή είναι ο πρωταγωνιστής, θα τονιστεί περισσότερο, κάνοντας το χρώμα και τον τόνο πιο έντονα. Στα έργα μου καθοριστικό ρόλο παίζει το φως και η σκιά (φωτοσκίαση). Προσπαθώ να κάνω ένα μυστηριακό φως, που να χαϊδεύει και να αναδεικνύει τα αντικείμενα που ζωγραφίζω.

- Πρωταγωνιστές στους πίνακές σας είναι κατά κύριο λόγο τα αντικείμενα, με θέματα που επαναλαμβάνονται, όπως τα βότσαλα, τα κεριά, τα παλιά αντικείμενα. Πώς επιλέγετε εκείνα με τα οποία θα ασχοληθείτε;

- Καταρχάς να σας πω ότι έχω μια ιδιαίτερη αγάπη για τα παλιά αντικείμενα, τα οποία συλλέγω μανιωδώς και συχνά χρησιμοποιώ στη σύνθεση των έργων μου. Τα αντικείμενα αυτά είναι τα μοντέλα μου, που είναι τα πιο ήρεμα και ποζάρουν χωρίς να κουράζονται και να διαμαρτύρονται! Προσπαθώ να συνθέσω αυτά τα αντικείμενα, που πολλές φορές είναι ευτελή και απαρατήρητα από πολλούς, με τέτοιο τρόπο ώστε να αναδεικνύω την ομορφιά τους. Εξάλλου, με τη ζωγραφική έμαθα να παρατηρώ με μεγάλη προσοχή τη φύση, από το πιο απλό πετραδάκι μέχρι τα χρώματα του ουρανού, της θάλασσας κλπ. Για τα έργα μου επιλέγω αντικείμενα λεηλατημένα από το χρόνο, αντικείμενα που ο χρόνος τα έχει αλλάξει, τα έχει κάνει πιο «ζεστά».

Κάνω περιπάτους δίπλα στη θάλασσα και σε καρνάγια και μπορεί να χαθώ εκεί για ώρες, ανακαλύπτοντας «θησαυρούς». Σε μια επίσκεψη σε κάποιο καρνάγιο, μπορεί κανείς να δει πιο έντονα την πορεία των αντικειμένων μέσα στο χρόνο· η φθορά του σπασμένου βαρκόξυλου και των ξεβαμμένων ξύλων με γοητεύει.

Αν πάρουμε για παράδειγμα ένα παλιό μπρούτζινο κανάτι, βλέπουμε ότι έχει μέσα του την ψυχή του τεχνίτη που το έφτιαξε. Ένα αντίστοιχο σκεύος της μηχανής μπορεί να είναι τέλειο οπτικά αλλά ταυτόχρονα είναι ψυχρό, δε σε συγκινεί. Αντίθετα το πρώτο μιλά στην ψυχή σου, γιατί βλέπεις ότι έχει φτιαχτεί με κόπο και μεράκι, έχει χρησιμοποιηθεί από κάποιους ανθρώπους και κουβαλά μνήμες και συναισθήματα.

Στις ζωγραφίες μου προσπαθώ να κάνω αυτά τα αντικείμενα να αφηγούνται με μια δικιά τους γλώσσα την άγνωστη ιστορία τους, εξάπτοντας τις παιδικές μνήμες.

- Γιατί από το έργο σας απουσιάζει η ανθρώπινη παρουσία;

- Σε παλιότερα έργα μου και σε λίγα σημερινά υπάρχει η ανθρώπινη παρουσία. Πλέον όμως προτιμώ η ανθρώπινη παρουσία στα έργα μου να υποβάλλεται έμμεσα, μέσα από τα μακρινά γλυπτά κατάλοιπα και τα σημερινά αντικείμενα που έχει κατασκευάσει και αγαπήσει ο άνθρωπος. Έτσι προσπαθώ να δώσω στα έργα μου και έναν μεταφυσικό χαρακτήρα.

- Σε πολλά από τα έργα σας υπάρχουν κρυμμένες λεπτομέρειες, σαν να προκαλείτε το θεατή να τις ανακαλύψει. Είναι ένας από τους στόχους σας η αλληλεπίδραση μαζί του; Όταν ζωγραφίζετε για παράδειγμα, έχετε στο μυαλό σας ποια θα είναι η αντίδραση εκείνου που θα δει τον πίνακα;

- Πραγματικά, όταν ζωγραφίζω, πολλές φορές έχω στο μυαλό μου πώς θα αντιδράσει ο θεατής. Χρησιμοποιώ συχνά το παιχνίδι της οφθαλμαπάτης, βάζοντας πραγματικά αντικείμενα στον πίνακα (άμμος), προκαλώντας μια σύγχυση στο θεατή για το ποιο είναι το ζωγραφισμένο και ποιο το πραγματικό.

- Ζωγραφίζετε στην ύπαιθρο ή προτιμάτε το εργαστήριό σας;

- Για πρακτικούς λόγους προτιμώ το εργαστήριό μου. Γενικά είμαι ζωγράφος «του κλειστού χώρου». Αν και κάνω σχέδια στην ύπαιθρο, το έργο πάντοτε θα ολοκληρωθεί στο εργαστήριό. Εξάλλου το επιβάλλει και η τεχνική με την οποία δουλεύω, ζωγραφίζοντας σε πολλές στρώσεις. Τα πρώτα στρώματα είναι ακρυλικά που στεγνώνουν γρήγορα, ενώ τα τελικά είναι ελαιοχρώματα.

- Αν σας ζητούσαμε να μας απαριθμήσετε τα βασικά στοιχεία που συνθέτουν το έργο σας, ποια θα ήταν αυτά;

- Τρία είναι τα βασικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν το έργο μου. Πρώτον, τα παλιά αντικείμενα, τα οποία συλλέγω μανιωδώς, όπως προανέφερα. Όσο πιο ανεξίτηλα είναι τα σημάδια από το χρόνο στα αντικείμενα, τόσο περισσότερο με συγκινούν. Πολλές φορές τα παρατηρώ με τις ώρες, αναλογιζόμενος την άγνωστη ιστορία τους. Στις νεκρές φύσεις προσπαθώ να δώσω μια απλότητα, μια ονειρική διάσταση, όπως το έργο «Καντηλάκι με δάφνη», είναι συμβολικό με θρησκευτικό υπονοούμενο για την πίστη των ανθρώπων.

Το δεύτερο στοιχείο είναι οι ελληνικές θάλασσες, με τις ακτές τους γεμάτες με κοχύλια, βότσαλα και γυαλόξυλα. Ιδιαίτερη αδυναμία έχω στα βότσαλα, που για μένα μοιάζουν με κυκλαδικά ειδώλια που γλύπτης τους είναι η ίδια η θάλασσα. Έτσι στα έργα μου ζωγραφίζω κοχύλια, βότσαλα, σχοινιά, σπαράγματα αγαλμάτων και γυαλόξυλα και προσπαθώ σε αυτά να αποτυπώσω τη φθορά τους από το χρόνο, τη θάλασσα και τον άνεμο.

Το τρίτο στοιχείο είναι οι επιρροές από τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, αστείρευτη πηγή γνώσης και έμπνευσης. Σπαράγματα από αγάλματα και ακροκέραμα συναντώνται συχνά σε κάποια γωνιά των έργων μου, με μια συμβολική και

μεταφυσική διάθεση. Σε κάποια έργα μου, μαζί με άλλα αντικείμενα, υπάρχουν και πορτρέτα φαγιούμ, απομεινάρια από την αρχαία ελληνική ζωγραφική της ελληνοιστικής περιόδου.